

Egyházközségeink életéből

Tudósítás Beregből

Rendes évi közgyűlésén a beregi unitárius szórvány örömmel fogadta a főhatóság döntését, hogy ismét a **Kocsordi Unitárius Egyházközséghez tartozunk.**

Mi is helyeseljük főt. **Rázmány Csaba püspök** úr javaslatát, hogy a kocsordi unitárius presbitériumba mind a beregi, mind a nyíregyházi unitárius szórvány *delegáljon egy-egy presbitert.* Ezt a tisztséget a mindenkori szórványgondnok töltené be.

A beregi közgyűlés megerősítette tisztségében az eddigi presbitériumot. (Demeter István gondnok, Jóni Jenő, Lakatos László, Virágh Tibor presbiterek és Felhős Szabolcs örökös beregi szórványgondnok.)

Továbbá megvitatták a *beregi ifjúsági szervezet* a **BUNIK** vezetőségét, melynek elnöke **Virágh Tibor** egyben a presbitérium tagja is.

A közgyűlésen arról is döntöttek, hogy havonta 1-2 alkalommal a vásárosnaményi gyülekezeti termükben tartanak *vasárnap délutánonként csendes imaórát, ifjúsági istentiszteletet,* amelyen bibliaolvasás, zsoltáréneklés és imádkozás lesz a káté tanulmányozásával.

Sátoros ünnepeken a **kocsordi unitárius templomban,** vagy **Nyíregyházán a megyei kórház ökumenikus kápolnájában** vesznek részt ünnepi istentiszteleten, ahol úrvacsorával is élhetnek.

Mindkét település megközelíthető autóval vagy vonattal. Amennyiben esküvő, keresztelő vagy te-

metés lesz, úgy vendéglegkészt hívnak, vagy a kocsordi templomba mennek az atyafiak.

A húsvéti ünnepkör megemlékezései

– **Nagypénteken Csarodán** hangzik el a **kolozsvári passió** Csányi Ottó Balázs Ferenc-díjas karnagy vezényletével.

– **Nagyszombaton** a helyi gyülekezeti teremben lesz délután 4 óraker csendes áhítat.

– **Húsvétvasárnap** délelőtt 11 óraker a kocsordi unitárius templomban úrvacsoravétellel ünnepi istentisztelet.

Délután 5 óraker Nyíregyházán az ökumenikus kápolnában lesz istentisztelet. Mindkét helyre autóval vagy vonattal látogathatnak el a beregi unitárius hívek.

Az ünnepkörhöz kapcsolódó kiadványunk az
ÉRTESÍTŐ

Az újévi közgyűlésen kiosztottuk a falinaptárakat, az UNÉL-számokat, ügyelve arra, hogy minden családnak jusson a szobájába, vagy a konyhájába egy-egy falinaptár és UNÉL-szám.

Ugyanakkor az **ÉRTESÍTŐT** is kiosztottuk, amely már második éve tájékoztatja a beregi atyafiakat a hitéletünk legfontosabb dolgairól.

Az idei húsvéti szám az ifjúság hitéletével és a hitoktatás kérdésével foglalkozik. Fontosnak tartjuk az utánpótlás nevelését a húsvéti örömhír fényében. Az **ÉRTESÍTŐBEN** köszöntjük Nyitrai Levente lelkészünket és Isten áldását kérjük életére!

Így élünk és dolgozunk Füzesgyarmaton és a Gyula és Környéke Szórványegyházközségben

Rövid idő telt el utolsó eseménybeszámolónk óta. Ebben az időszakban fordultunk át a farsangból a húsvéti ünnepekre előkészítő időszakba, a hagyományos nagybőjtbe. Az idő mostohasága ellenére a hívek a megszokott buzgósággal látogatták az istentiszteleti alkalmainkat.

Február 19-én látogatást tettem városunk Polgármesteri Hivatalában, ahol személyesen megköszöntem **Várkonyi Imre polgármesternek** az egyházközségünkhöz való viszonyulását. A 2004-es évre is támogatásáról biztosított. Mi több, a templom felállványozását is elvégzik és a szükséges javításokat is 300 000 Ft értékben. Beszéltünk a nyári ünnepekről, valamint örömmel fejeztük ki

azért, hogy a *füzesgyarmati honlapra feltették egyházközségünk* és a Zs. Nagy Lajos Hunor Emlékalapítványunk fontosabb adatait.

Február 26-án Budapesten részt vettem a Magyar **Bibliaalapítvány** Kuratóriumának ülésén. Az Alapítvány **új főtitkára Pecsuk Ottó,** a Kuratórium elnöke **D. Szebik Imre evangélikus püspök.** Az új felállásra Isten áldását kérjük.

Február 29-én az Idősek Otthonában tartottunk istentiszteletet, az első alkalom volt, hogy együtt indulhattunk el a Húsvét felé vezető utunkon.

Március 8-án Bélmegyeren a Művelődési Ház kistermében **ökumenikus-protestáns istentisz-**

teletet tartottunk klubunkkal, dalárdánkkal, a Békésről beszolgáló református lelkész társaságában. Szép, hiterősítő alkalom volt.

Március 14-én, vasárnap tartottuk az ünnepi megemlékezésünket, a betegség miatt elhalasztott gyermekistentisztelettel, szeretetvendégséggel együtt. A templomkertben lévő szoborparkban virágoztunk, és himnuszokat énekelünk.

Március 15-én részt vettünk a városi ünnepségen. **Balázi Noémi** és **Kovács Laura** óvodás-hittanos társaságában koszorút helyeztünk el az emlékműnél.

Az eltelt időszakban utolsó útjukra kísértük, és eltemettük **özv. Szabó Sándorné Széplaki Margit, 88 évet, Vásárhelyi Erzsébet 84 évet élt testvéreinket.** Elköltözött testvéreinknek adjon az Isten csendes pihenést, a hozzátartozóknak vigasztalódást. Más szertartásunk nem volt ez időszakban.

A nagybójtai időszakban az ünnepre való készülődés mellett, készülünk a **nagypénteki Passió-éneklésre** is. Minden évben nagy élményt jelent ez!

E rövid beszámoló végén kívánunk minden hívünknek, hittestvéreinknek egy Istentől áldott, lelki élményekben gazdag, hiterősítő húsvéti ünnepsorozatot!

(B. L.)

H Í R E K

2004. március 19-én **Balázi László** egyházi főjegyző meglátogatta a budapesti Szőnyi úti Török Béla Általános Iskolát. Ebben az intézményben tanít mindkét lánya, Noémi és Zita. Az iskolában halmozottan fogyatékos gyerekeket nevelnek, akikről nagy elragadtatással beszélnek fent nevezettek, valamint a nevelők odaadó, lelkiismeretes munkájáról is elismerően szólnak. Az intézmény gyerekeinek a főjegyző húsvéti ajándékokkal kedveskedett. Élmény volt e gazdag lelkű, érdekes világú emberkéek között lenni.

* * *

Dr. Lipcsey Ildikó, az Erdélyi Szövetség elnöke Balázi László egyházi főjegyzővel hivatalos levélben az alábbiakat közölte:

„Tisztelt Püspökhelyettes Úr!

A magyarországi unitárius egyházért, és a határon túli nemzetrezekért, elsősorban az erdélyi magyarságért kifejtett áldozatos munkásságáért Önt az Erdélyi Szövetség 2004. február 21-i közgyűlésén az Elnökség előterjesztése alapján egyhangúan beválasztotta az **Erdélyi Szövetség Tanácsadó Testületébe** dr. Atzél Endre ügyvéd, dr. Horváth László nyugalmazott igazgató főorvos, Kvacskay Károly mérnök, dr. Zétényi Zsolt ügyvéd társaságában.”

(Nevezett főjegyző cikkeket jelentetett meg időként a dr. Lipcsey Ildikó főszerkesztésében megjelenő Erdélyi Magyarország című folyóiratban.)

Tudósítás Hódmezővásárhelyről

Felvirradt március 7., vasárnap reggel és a hangok azért szóltak, hogy ismét istentiszteletre készítsük lelkeinket. A kíváncsiság hajtott, ki láto-gathat ebbe a mi kis egyházközségünkbe?

Kis imatermünkbe sok fiatal, idős, ifjú, középkorú gyűlt össze.

A kezdőénekek után lelkészünk, Kiss Mihály felolvasta az erdélyi unitárius püspök újévköszöntő le-

velét. Mindenki mély áhítattal hallgatta a püspök szavait. Én úgy érzem, mindenki elmélyedt a gondolataiban, alászállt lelke legmélyebb részeibe és tett egy gyors önvizsgálatot. Hiszen már több mint 2 hónapja beléptünk az újesztendőbe, és azóta sok mindent cselekedhettünk, rosszat és jót egyaránt. A szavakat hallgatva végiggondolhattuk már elkövetett vagy csak ezután elkövetendő tetteinket. Vala-

mint rádöbenthet ez a levél arra, hogy igenis formálhatjuk, alakíthatjuk saját életünket, sorsunkat. És szembe kell szállnunk a nehézségekkel, hiszen „ha Isten velünk, kicsoda ellenünk” – hangoznak el a már jól ismert szavak.

A közös imádság után lelkészünk prédikációja következett. Azt a példázatot hozta fel, amikor Jézus a Betesda-tó partján járt és észrevett egy mozgásképtelen embert ott feküdni a tó partján. Ennek a tónak különleges erőt tulajdonítottak, mert azt vallották, hogy akik ott megmártóznak, azok meggyógyulnak. Jézus megkérdezte ezt az embert, hogy ő miért nem megy be a tóba. Az ember csak annyit felelt, hogy ő egymaga képtelen erre, és a szolgálói pedig elhagyták. A többi embernek segítenek a hozzátartozói és szolgálói, de ő teljesen egyedül van. Jézus ekkor megkérdezte tőle: „Meg akarsz-e gyógyulni?” Az ember miután igennel felelt, Jézus csak ennyit mondott neki: „Vedd a nyoszolyád, kelj fel és járj!” És az ember lábra állt.

A prédikáció azt emelte ki számomra (és remélem sokan egyetértenek velem, akik részt vettek az istentiszteleten), hogy a *hozzátartozók, családtagok, ismerősök nagyon-nagyon fontosak, hiszen ők mindig ott állnak mellettünk örömben, bánatban, a legmélyebb gyászban és a legvidámabb pillanatban egyaránt. Segítenek, ha baj van, támogatnak szívvel-lellekkel, hiszen tudják nagyon jól, ha ők lennének olyan helyzetben, mint mi, akkor mi is a segítségükre sietnénk. A másik fontos dolog, amit ki kell emelni ebből az alkalomból, az, hogy erős akaratlanul kell rendelkezniünk, hogy át tudjunk lendülni az ilyen és ehhez hasonló nehézségeken. Jézus nem úgy tette fel a kérdést (a mai felfogás szerint), hogy „Meg akarsz-e gyógyulni?”, hanem úgy, hogy „Akarsz-e meggyógyulni?”. Az akaraton van a hangsúly. Elég erős akaratunk van-e, hogy túllépünk a betegségeken és elin-*

duljunk a gyógyulás útján. *Az akaratot magunkból kell meríteni, ehhez nem vehetjük igénybe mások segítségét. Nem úgy kell nekiindulni a dogoknak, hogy megpróbálom, hanem úgy, hogy akarom és megteszem.*

Csak az akarattal érhetjük el kitűzött céljainkat, valósíthatjuk meg álmainkat.

A prédikáció után lelkészünk néhány pillanatra elhallgatott. Csendes imára hívott. Megszólalása után egy köszöntő hangzott el. A Magyarországi Unitárius Egyház főgondnokhelyettesét, **Kálnoki Kis Sándort** és hitvesét köszöntötte, akik megtisztelték bennünket azzal, hogy ellátogattak hozzánk. Egy példázatot hozott fel, melynek rövid tartalma a következő: A kutatók egy különleges virágot keresnek a hegyekben. Egy mély szakadékban rá is bukhatnak. Senki sem vállalkozik arra, hogy felhozza olyan mélyről, amíg egy pásztorfiú nem jelentkezett, de neki volt egy kikötése. A kikötése, hogy édesapja tartsa a kötelet. Ezzel a példázattal konstatálta a mi kis egyházközségünk kapcsolatát az egyházzal. *Mi vagyunk a pásztorfiú, az édesapa az egyház és a kötél a kötelék, a kapcsolat megteremtője a két tényező között. Nagyon jólesett nekünk, hogy Budapestről megérkeztek hozzánk ebbe a kis közösségbe. Lelkészünkkel konzultáltam, és megtudtam, hogy látogatásuk oka elsősorban az volt, hogy ismerkedjenek a lelkésszel, a családjával és az egyházközséggel. Továbbá felmérjék az itt uralkodó helyzetet, az épületek állapotát.*

Az izgatottságot felváltotta az öröm, és boldogsággal telt meg a szívem, és szerintem nem voltam vele egyedül, hogy kíváncsiak ránk, fontosak vagyunk. És csak reméljük, hogy lesz még alkalmunk arra, hogy megtiszteljen a látogatásukkal egy-egy ilyen jeles személy.

Bogdány Csilla Petra

Bartók Béla Unitárius Egyházközség

Az egyházközség életében kiemelkedő események a februárban megtartott évi rendes közgyűlés, a rendszeres havi presbiteri gyűlés, és a február 28-án megrendezett szeretetvendégség.

A szeretetvendégség ünnepi meghívottja **Tókécs László** Királyhágó-melléki református püspök volt, aki az *erdélyi autonómiáról tartott előadást*. Az együttlétet színessé tette **Bicskei Tibor** Kosuth-díjas színművész, aki három vers előadásával tette gazdagá az estét.

Rázmány Csaba püspök úr az áhítatában a *böjt szerepéről és fontosságáról beszélt*, „amikor az ember magába tud tekinteni, és fel tudja készíteni a lelkét, hogy Húsvétban Jézussal, olyan emberként találkozzon, aki ha le is tért az igazság útjáról, képes a megtérésre. Reméljük, hogy a jelen nagyböjt,

melynek első szombatját ünnepezzük, elhozza mindenkire a megvilágosodás lehetőségét, vagyis azt a pillanatot, amikor mindenkire átérzi, hogy *a világ nem önmagáért van, hanem a benne élő emberekért*, amikor Isten legnemesebb teremtménye,

rájön arra a nagyszerű igazságra mely neki, megadja a lelki szabadságot, hogy az embereket Isten nem egymás fölé, hanem egymás mellé rendelte.”

Tőkés László püspök úr a *Székely Nemzeti Tanácsról és az erdélyi autonómiáról* tartott előadásában többek között kiemelte a következőket:

„**Csapó József a Székely Nemzeti Tanács elnöke**, ő már több mint 10 év óta egyik meghatározó egyénisége az erdélyi autonómia-üzemeknek, maga is székelyföldi származású, és ő fogalmazta meg nemrégiben itt, Budapesten, hogy Románia európai integrációját csak annyiban támogassa Európa, amennyiben teljesíti a magyarság autonómia-követeléseit.”... „Amit világosan kell látnotok, ez: azért vált sürgőssé az autonómia ügye, mert szeretnénk az utolsó vonatot elérni, vagyis hogyha lezárják a tárgyalásokat, ha 2007-ig nem igyekezünk, akkor utána már többszörösen hátrányos helyzetből próbálkozhatunk, kevés eséllyel magyar kisebbségi érdekeink hathatós érvényesítésével, ezért a nagy sietség. Sokan nem is gondolják ezt át. Valójában a román hatalom úgy taktikázott és az RMDSZ akképpen töltötte be hivatalos fékező szerepét az autonómiapolitikában, hogy lehetőleg késsük le az EU-integrációt, hogy addigra egy jól kozmetikázott, jelesre álló román arculat alakuljon ki és utána már aztán a magyarságnak ne legyen esélye követelésével fellépni.”...azonban: „Európa kormányainak a figyelmébe kerültek az autonómiaformák. Rámutatnak azoknak az előnyeire, feszültségoldó hatására, a konfliktusmegelőző szerepére, a nemzetközi stabilitást biztosító hatására. Ezáltal tehát az autonómia az EU-politika homlokterébe került s ezeket a körülményeket próbáljuk jó politikai érzékkel kihasználni, és ebből a szempontból rendkívül fontos, hogy a **Székely Területi Autonómia törvénytervezetét benyújtották az illetékesekhez.**”...

A püspök úr beszédéből világosan kitűnt, hogy az összmagyarság összefogására van szükség ér-

dekeink megvalósítása érdekében. Biztató szavai a következők voltak:

„**A romániai magyarságnak semmiről sem kellene lemondania, ami számára fontos érték. Sem politikai szabadágáról, sem gazdasági gyarapodásáról, sem nemzeti autonómiájáról.** Jól tudom, ma mindez utópiaszzerűen fog hatni az elvázott, elkínzott, megalázott magyarságra éppúgy, mint a nacionalizmussal eltelt győztesre. És mégis ez az egyedüli kivezető út.”

Tőkés László nagy hatású előadása után a jelenlévők kérdéseire válaszolt.

Szinte Gábor egyetemi tanár és festőművész saját *festményét adományozta Tőkés László püspök úrnak*, melyet 15 évvel ezelőtt, pontosan a temesvári események (1989) hatására festett meg, s amelyik a lelkészt ábrázolja palástban a hegyen, amint őrt áll. **Simó József** pedig egy olyan **Wass Albert**-írást adott át, amelyben Tőkés László püspök úrról tesz említést.

Részletesen olvashatók a szeretetvendégségen elhangzott beszédek az interneten, a www.unitarius.hu és a <http://unitarius.lap.hu> oldalakon.

Összeállította: Léta Sándor lelkész

NE FELEJTSE EL MEGÚJÍTANI ELŐFIZETÉSÉT!

Pestszentlőrinci Egyházközség

2004. március 6-án izgatottan gyűltek össze a gyerekek szüleikkel, nagyszüleikkel együtt a pest-szentlőrinci templomban, ahol az **unitárius gyermekműsor televíziós felvétele folyt**. Sámson és Delila történetével kapcsolatban meséltek a gyerekek hihetetlenül nagy testi erővel rendelkező mese- és történelmi hősookról, majd agyafúrt, vagy éppen szeretetük erejével példát mutató, minden nehézséget legyőzni képes emberekről. Megosztották titkait, amikor ők voltak különösen erősek, illetve rengeteg példát mondtak, hogyan lehet saját erejüket mások megsegítésére felhasználni.

Bár a kamera, a mikrofon újdonság volt a kicsiknek, a felvétel pedig hosszú órákig eltartott, mégis nagyon jó volt a hangulat. A szünetben önfeledten énekeltek, játszottak együtt kicsik és nagyok. „Mint egy nagy család” – jegyezte meg valaki.

Bevallom nagyon jó volt hallani ezt a mondatot. Hiszen *másfél évvel ezelőtt mikor beindítottuk a gyermek-istentiszteleteket* éppen ez volt a célunk. A legkisebbeket is bevonni az egyházi közösségbe, azért hogy ne legyen idegen számukra ez a hely, hogy pontosan tudják, mi történik egy istentisztele-

ten, hogy tudjanak és merjenek imádkozni, és megérezhessék az Istenhez, a közösséghez tartozás örömét.

Az azóta eltelt idő számos meglepetést tartogatott számunkra is. Ma már *egyre inkább családi istentiszteletekké alakulnak át ezek a vasárnapok. Jönnek a nagyszülők is, érkeznek barátok* is. Nemcsak a gyerekek, de szüleik is barátságot kötöttek és a templomon kívül is találkoznak. *Ha valaki nem ér rá, hozza a másik gyermekét is*. Táborozunk, kirándulunk, műsorokat készítünk, beszélgetünk. Egyszerre aggódunk, ha valamelyik a nagy futkorászásban elesik, és izgulunk, ha versenye van, és büszkén mutogatjuk a nyert érmeiket. A nagyik, sütit sütnek a találkozókra, gyümölcsöt hoznak a szülők, mert a vitamin kell, a gyülekezeti tagok pedig különböző játékokkal lepnek meg, mert így lesz mivel játszani, amíg ők beszélgetnek az istentisztelet után. Aztán ha mindent megettünk, elmosogatnak, rendet raknak a gyerekek körül, miközben csillogó szemmel, büszkén nézik, ahogy elmondják együtt az imát... éppen úgy, mint otthon, a családban. (–)

Unitárius ifjúsági műsor az MTV 1-en minden szerdán a délutáni órákban

Március 10-én, Budapesti Egyházközség ifjúsági műsora.

Március 17-én, Budapesti Egyházközség konfirmandus műsora.

Március 24-én, Bartók Béla Egyházközség ifjúsági műsora.

Március 31-én, Pestszentlőrinci Egyházközség ifjúsági műsora

Levél Erdélyből A NŐSZÖVETSÉG ÚJ OTTHONA

Az évtizedes álom valóra vált, mivel a **sepsiszentgyörgyi nőszövetség** beköltözött az új otthonába, amelyet már régóta óhajtott. Az új templomunk alagsorában a lelkészi lakás egyik szobáját kaptuk meg, ahova napok alatt beköltöztünk, és megkezdtük a szorgalmas munkát. Megérkezett az a szövőszerkesztő, melyet Miklós Irén nőtestvérünk adományozott, és amelyen asszonyaink rongyszőnyeget fognak szőni a téli napokon.

Lelkes asszonyaink már az első rend laskát is elkészítették, amelyet értékesítettek is, hogy minél hamarabb összegyűjthessük a jövő évi **UNOSZ-közgyűlés megszervezésére szükséges pénz-alapot**.

A tél folyamán kézimunkát is varrtunk, amelynek anyagát meg is vásároltuk, és ezzel párhuzamosan vágtuk a rongyot a szőnyeg készítéséhez.

Reménykedünk, hogy ha a jó Isten megsegít bennünket, erőnk és energiánk segítségével sikerül a jövő évi közgyűlést elfogadható módon megszervezni és lebonyolítani, melyben kérjük az UNOSZ vezetőségének irányítását és segítségét.

Váncsa Csilla, Sepsiszentgyörgy

Idézet az Unitárius Közlöny 2000. decemberi számából, hogy példaként szolgáljon a hazai Nőszövetség, helyi Nőegyletek megalapítására Magyarországon is.